

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Előfizetési díj:

Vidékre postán vagy helyben hához... Egy évre... Félévre... Negyedévre... Egy hónapra...

Egy szám 6 krajczár.

Hirdetési díj: 9 hasábos petitior egy... Bélyegdíj minden hirdetésért...

Nyitlétér: 6 hasábos sor 30 krajczár.

Szerkesztői iroda:

Budapest, IV. hímző-utca 7. sz.

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény küldendő... Kéziratok csak rendkívüli esetben...

Kiadó hivatal:

Budapest, IV. hímző-utca 1. sz.

hová az előfizetési pénzek küldendők.

A Tiszavölgy adóügye.

A tiszavölgyi társulat közgyűlésén sok nagyfontosságú kérdés vitatott... A tiszavölgyi érdekeltiség pénzügyi helyzetének gyökeres rendezése...

Mind e fontos kérdések közül mi ezuttal tüzetesen csak a Tiszavölgy adóügyével akarunk foglalkozni... Mind a mai szomorú tapasztalatok után véglegesen megállapították...

E nélkül lehetetlen például biztosan megállapítani, mennyi legyen a tiszavölgyi érdekeltiség részére az állam által...

adni fogjuk, hogy egyesek, községek, törvényhatóságok, társulatok és kormánykötések egyes kérdésekben egymással...

Attérve az adó-ügyre a tiszavölgyi társulati közgyűlés a titkári előterjesztés nyomán bizonyos pontozatokat fogadott el...

Ez a pont se logikát nem ismer, se a fennálló törvényt nem ismeri... Más kérdés, és elismerjük, ez már nehéz kérdés...

A kérdés nagy, a terület óriási; a lakosság, mely érdekelve van, magyar... A kérdés nagy, a terület óriási; a lakosság, mely érdekelve van...

tását s ezzel a tiszta jövedelemnek mint adóalpnak igazságos leszállítását... Budapest, június 16.

Azok az Andrássy gróf lemondásáról szóló híreket az officiózusok nagyon sürin kezdik egymás után demantálni...

A tegnapi íparvédelmi értekezlet „nesze semmi, fogd meg jól”-féle határozatai iparos körökre nem gyakoroltak valami kedvező benyomást...

A francia lapok a német császári pár arany-menyegzőjéről oly tudósítást hoznak, melyből látszik, hogy sok oda várt fejleményegység...

van egészsége kímélésére. — Minthogy azonban Ferenc József és II. Sándor császárok jelenléte Berlinben Vilmos császárt igénybe vette...

Parlamentari hatalom.

Egy ülésnek vége. Ki követel számot róla, ki szentel neki emlékezetet? A parlamentről elmondhatjuk ugyan, hogy sok munkát végzett...

Egy uralkodó halálakor a monarchiának jelszava azt adja tudunkra, hogy meghalt a király, de él a királyság.

Az égre is, messze jutottunk? Tiszta Kálmán megerősödött uralma, feltétlen parlamenti vezérele az ő parlamenti kormányzatának ötödik évében!

Az égre is, messze jutottunk? Tiszta Kálmán megerősödött uralma, feltétlen parlamenti vezérele az ő parlamenti kormányzatának ötödik évében!

sát jelölne meg. Mintha csak jóslatot fejezett ki volna Deák Ferencz és a jóslatnak Tiszta Kálmánban kellett beteljesülnie.

Ó lett az igazi vezér, kit az idők szelme megeremelt, kinek hajlamai és képességei teljes összhangzásban voltak parlamentaris kormányzatunk erkölcsi fejlődésével.

Mezei Ernő. — De nem mindennel van így? — szölt Verchemont, megfogva kezét. — Nem mindennel, hogy érti ezt? — Ön nem felejté el oly hamar ígéreteit? — Igéreteimet, viszonza a nő, szívélyesen megszorította kezét, nem felejtém el soha.

AZ „EGYETÉRTÉS” TÁRCZÁJA.

A NAGY IZA.

Gouvier Elek regénye.

HARMADIK RÉSZ.

IZA A ROMLÁS.

(Folytatás.)

— Holnap, legyen... megegyezem, mondá Verchemont Oszkár. — Már említettük, hogy arca nagyon közel volt Iza arcához; az egyiknek haja a másik homlokához simul; a fiatal ember merőben tekintett a nőre, az utóbbi kiálta tekintetét, kérdé: — Mit akar ön mondani? — Ma este ide jöven ezen ügyről kellett önnek szólnom, de én nem eszupán azért jöttem, látni akarom önt, önörl kívántam szólni...

„Ezen nap óta már nem volt... fájdalom... ez en nap óta árnyéka szünetlenül párnám körül lebegett... én sokat szenvedtem... Möriz neked jó szíved van... nem bánom, én... nem enyészhet el, egy kegyelmet kérek tőled... egy nap azt mondhatná, hogy én a te... te azt mondod, hogy ez hazugság, és erre meg fogsz esküdni. Ime Möriz az utolsó kegy, melyet tőled esdek; én szerencsétlen lehetek, de nem akarok megvetve élni; esküdjél meg Möriz, hogy törtenjék bár mi, te határozottan fogod állítani, hogy én soha sem voltam nálad, és hogy június 20-án egész nap nem is láttál, hígykéj mint eddig miszerint csak reggel távoztam hazulról... kit megyetnek, gyűlölk, utalok, képzeltel, hogy gondolatom mindig veled lesz... én éber felvigyázat alatt állok... Isten veled... bocsánat... Mintán látható elégtelenséggel, kis munkája után Iza elolvasta a maradandót, így szölt: — Ha kívánja, én majd kiegészítem azt, mi elmosdott. Ezután a levelet véve, öltöző szobájába mint... a nagy tükör alatt egy kis márvány asztalkán, egy sorban több üveg állt föladyékokkal, melyekkel befeeszendé magát. Sok nő szokása szerint Iza, midőn elolvasta a levelet, keblébe rejté, hogy történt az, hogy egy udvarlójára egyszer azon rosz élezet mondá, miszerint látta, hogy egy levél elnyelt. — Mit néz ön itt, kíváncsi? levelemet? — Nem, de dobogtat. Mint már említettük, Iza leveleit keblébe rejté, és ha levelezőit gyakran megtörtént, hogy a levél az öltöző szobában a földre esett; ő felvette s nem lévén többé ideje elzárni, a kis asztalra egy üveg alá tette, mely az alkalommal nehezéül szolgált. Így tett Ceclie levelével is; csak hogy egy üres üveg alá tette, sőt egy fodorító vassal és megrintá, hogy megperzséje, mímeg is történt... így azou esetre, ha a levelet viszkövetelik tőle, a magyarázat nagyon egyszerű volt: Verchemont Oszkár eltávozt, nem gondolt többé a levélre; lefelejté; másnap, midőn felöltözött a levelet a földön találta és mult esti szeszélye el-

mulván, oda tette, a hol rendszeren tartá iratait és feltette magában, hogy majd visszaadja neki... — De nem mindennel van így? — szölt Verchemont, megfogva kezét. — Nem mindennel, hogy érti ezt? — Ön nem felejté el oly hamar ígéreteit? — Igéreteimet, viszonza a nő, szívélyesen megszorította kezét, nem felejtém el soha. — De mikor teljesül? — Ha kívánásom teljesül. — Ah! mindig ezen nagy bizonyíték. — Kétségkívül. — És ha ez alkalom nem kínálkozik soha? — Majd létre hozom. — Majd meglátjuk gonosz!... — Ezt oly hangon mondá, szemei szikráztak, fejét előre hajtá, hogy Iza a kocsiban visszahúzódt... különben eszevesztette, hogy az ifju bíró néhány nap óta kevésbé szerény, kevésbé tartózkodó, oly bizalmasan közelített hozzá, hogy még merénylőtől is tarthatott... A lélektanilag alkalmas perre elérkezett, ha győzni akart, feltételeket kellett szabnia, melyek bizonyosan teljesítenek. — Mázsaiba értek. A kocsiból kiszállva, Iza elfogadta a bíró karját. A börtön sötét falai a nagy mólvaivá nőre a szokott hatást idézték elő; ő szomorult lett és a boltokatok alatt a folyosókra haladva, Verchemont karján érezte remegését és kényserítve volt őt megnyugtató. Midőn kinyitották a cella ajtaját, ahol Houdard André fogva volt, az ifju bíró belépett, még mindig karon fogva vezette Izát és így szölt: — Houdard, ön nem... — Egy borzadt síkoltás hallatszott és Oszkár érzé, hogy Iza karjaiba kapaszkodik... Houdard a cella háttérébe húzódt vissza, a fiatal asszony tántorogni kezdett, ezután Oszkár és az örök karjaiba rogyott, kik segélyre siettek, ideges roham tört ki rajta, s azonnal kivetették... Egy hivatalos helyiségbe jitték, hol értelmes ápolás után, csakhamar visszanyerték eszméletét. — Midőn Oszkár kérdezte a szeliden így szölt hozzá: — Vitéssen haza barátom... és jöjjen el rögton, egy intézés teendőit, hogy a mai napot nekem szentelhesse; szóm van önnel. Itt már nincs mit mondanom.

— De nem mindennel van így? — szölt Verchemont, megfogva kezét. — Nem mindennel, hogy érti ezt? — Ön nem felejté el oly hamar ígéreteit? — Igéreteimet, viszonza a nő, szívélyesen megszorította kezét, nem felejtém el soha. — De mikor teljesül? — Ha kívánásom teljesül. — Ah! mindig ezen nagy bizonyíték. — Kétségkívül. — És ha ez alkalom nem kínálkozik soha? — Majd létre hozom. — Majd meglátjuk gonosz!... — Ezt oly hangon mondá, szemei szikráztak, fejét előre hajtá, hogy Iza a kocsiban visszahúzódt... különben eszevesztette, hogy az ifju bíró néhány nap óta kevésbé szerény, kevésbé tartózkodó, oly bizalmasan közelített hozzá, hogy még merénylőtől is tarthatott... A lélektanilag alkalmas perre elérkezett, ha győzni akart, feltételeket kellett szabnia, melyek bizonyosan teljesítenek. — Mázsaiba értek. A kocsiból kiszállva, Iza elfogadta a bíró karját. A börtön sötét falai a nagy mólvaivá nőre a szokott hatást idézték elő; ő szomorult lett és a boltokatok alatt a folyosókra haladva, Verchemont karján érezte remegését és kényserítve volt őt megnyugtató. Midőn kinyitották a cella ajtaját, ahol Houdard André fogva volt, az ifju bíró belépett, még mindig karon fogva vezette Izát és így szölt: — Houdard, ön nem... — Egy borzadt síkoltás hallatszott és Oszkár érzé, hogy Iza karjaiba kapaszkodik... Houdard a cella háttérébe húzódt vissza, a fiatal asszony tántorogni kezdett, ezután Oszkár és az örök karjaiba rogyott, kik segélyre siettek, ideges roham tört ki rajta, s azonnal kivetették... Egy hivatalos helyiségbe jitték, hol értelmes ápolás után, csakhamar visszanyerték eszméletét. — Midőn Oszkár kérdezte a szeliden így szölt hozzá: — Vitéssen haza barátom... és jöjjen el rögton, egy intézés teendőit, hogy a mai napot nekem szentelhesse; szóm van önnel. Itt már nincs mit mondanom.

